Boğaz'da Son Oyun

Suphi Varım

Macera Perest
kitaplar

BAŞLANGIÇ

1946
SUİKAST GECESİ

Müttefikler'in geçen seneki hava saldırısının ve Berlin Savaşı'nın harabeye çevirdiği şehirde sükûnet hâkimdi. Sessizliği zaman zaman devriyedeki askerlerin postal sesleri, askerî araçların motor gürültüsü bozuyordu. Yıkıntıların arasında yaktıkları ateşlerin çevresinde paltolarına, battaniyelerine sarınarak oturan ve uyuklayan insanlardan başka kimse yoktu.

Bir bebeğin ağlaması sarhoş askerlerin bağrışlarına karıştı. Yıkık dökük evlerden fahişelerin ve askerlerin şehvetli çığlıkları yayılmaya başladı. Amerikan askerlerinden oluşan bir manga, harabeye dönmüş Reichstag binasını geçtikten sonra karanlık sokaklardan birinde gözden kayboldu. M8 Greyhound zırhlı araç çamurlu su sıçratarak hızla geçerken, Churchill tankların çevresindeki askerler bağırıp çağırdı.

Taş ve topraktan oluşan moloz yığınının üzerinde oturan Gunther Kraus, yolda dolanan sarışın genç kadını seyrediyordu. Kadın, üzerindeki mantonun omuzlarını yün şalla örtmüştü. Botları yıpranmıştı. Bacaklarında çorap yoktu. Gunther, saatine baktı. Dokuz buçuğa geliyordu. Kadının yolunu beklediği cip az sonra ortaya çıkardı. Kendisi de o cipi bekliyordu fakat amacı kadınınkinden farklıydı.

Beş dakika sonra cip göründü ve kadının önünde durdu. İçindeki Rus subay, farları söndürdükten sonra elinde bir çuvalla araçtan indi ve kadını dudaklarından öptü. Birbirlerine sarıldılar. Çatısı çökmüş bir eve yürüdüler, kapıyı itip karanlıkta kayboldular. Evde cılız bir ışık belirdi. Beş günden beri hep aynı görüntüydü.

Gunther, içinden, *Artık gözetlemelerimin sonucunu alma vakti, yeterince oyalandım*, diye geçirdi. Orta boylu, kısa siyah saçlı biriydi.

Eve doğru hızlı adımlarla yürürken, paltosunun düğmelerini açtı, HDM.22 susturuculu tabancasını koltuk altındaki kınından çıkardı. Tabancayla birkaç kez atış yapmış, iyi bir silah olduğu kanısına varmıştı. Susturucu da gayet uygundu. Kapıyı iterek usulca içeri süzüldü, duvara dayanıp masadaki gaz lambasının aydınlığında içeridekilere baktı.

Rus, çuvaldan konserve kutusu, votka şişesi ve ekmek çıkarıyor, masaya bırakıyordu. Kadın ona arkadan sarılmış, masadakilere bakıyordu. Gunther, yerinden çıktı ve silahın namlusunu subaya çevirdi. Subay şaşalamış hâlde âdeta put kesildi. Kadın da onun gibi kalakaldı.

Gunther, tabancanın tetiğini çekti. Rus alnına yediği iki kurşunla yere devrildi. Kadın, bir subaya bir saldırgana baktı, gözleri irileşti, tepinerek tiz bir çığlık kopardı.

Gunther, "Git" dedi kadına. "İyice uzaklaş. Bu geceyi unut."

Kadın, öfke saçan gözlerini Gunther'den ayırmadan ağır ağır hareketlendi, koşarak evden çıktı. Gunther Kraus, elbiselerini çıkardı, subayın üniformasını ve parkayı üzerine geçirdi. Susturuculuyu yeni kurşunlarla takviye ettikten sonra pantolon kemerine soktu. Dışarı çıktı ve cipi harekete geçirdi.

Bir süre sonra aracı müttefik kuvvetler irtibat ofisinin önünde durdurdu. Bahçeli, iki katlı, taş binanın geniş basamaklı kapısındaki gönderlerde müttefik ülkelerin bayrakları dalgalanıyordu. Gunther, araçtan indi, kapıdaki nöbetçiyi selamlayarak içeri girdi.

Masada oturan Rus askerî polise Rusça, "Binbaşıya iletilecek mesajım var" dedi ve beklemeden yoluna devam etti.

Polisin yanında duran Rus başçavuş, "Kimliğinizi görebilir miyim?" diye sordu.

Gunther, elini parkasının içine soktu, çıkardığı HDM.22'yi adama doğrulttu ve boğazına bir kurşun gönderdi. Ardından askerî polise döndü. Genç adam elini belindeki taban-

caya atarken, Gunther daha hızlı davrandı. İki kaşının arasına giren tek kurşun polisi hareketsiz bırakmaya yetti.

Gunther, tabancayı yine pantolon kemerine soktu ve ilerlemeye devam etti. Koridoru dönerek bir masaya yaklaştı, ona dikkatle bakan Rus teğmene "Yoldaş binbaşı için ordu istihbaratından mesaj getirdim" dedi. "Acil. Beklemeye tahammülüm yok. Derhal haber verin."

Teğmen, Gunther'i süzdükten sonra kapıyı açtı. Gunther, adamın arkasını dönmesini fırsat bilerek ensesine sert bir yumruk indirdi. Yere kapaklanan adamın üstünden atladı, susturuculuyu çekerek içeri daldı. Masada Kızıl Ordu üniformalı bir binbaşı oturuyordu. Yere yuvarlanan askeri ve Gunther'i görünce hızla yerinden kalktı, elini belindeki tabanca kılıfına attı.

Gunther, subayın göğsüne üç kurşun sıktı ve adamın yere yıkılmasını bekledi. Kısa bir kontrolden sonra binbaşının öldüğüne kanaat getirince pencereyi açıp aşağı atladı. Bir süre koştuktan sonra bahçenin alçak duvarına sıçradı, diğer tarafa atladı ve hızlı adımlarla yürümeye koyuldu.

Gecenin karanlık sessizliğinde güvende olduğu kanaatindeydi. Spree Nehri'ne kolayca ulaşabileceğini düşünüyordu. Onu orada alacaklar ve Almanya'dan emniyetle çıkaracaklardı. Gittiği yerden de Türkiye'nin yolunu tutacaktı. Oradaki görevinin ne olacağını bilmiyordu. OSS Berlin istasyonu bilgi vermemişti. İstanbul'da görev yaptığı seneler belleğinde gidip geldi bir an. Oradaki vazifesinin rahat olmasını ve şehrin keyfini çıkarmayı diledi.

Çok geçmeden, koşarak kendisine yaklaşan Rus askerlerini gördü ve durup dururken ortaya çıkmalarını garipsedi. Çünkü günlerdir yaptığı gözetlemelerden, bu saatte sokakta devriye olmadığını saptamıştı. Üstelik devriyeler, olağanüstü olay olmadıkça koşmazlardı. Birinin onu ihbar edip etmediğini düşündü.

Soğukkanlılığını koruyarak kendi silahını ve öldürdüğü subayın tabancasını çekmeye hazırlandı. Ne var ki

askerler namlulara mermi sürüp silahlarının horozlarını kaldırınca vazgeçti. Ortaya bir Sovyet cipi çıktı, aracın farları yıkık kiliseyi aydınlattı. Cipten bir Kızıl Ordu subayı indi, Gunther'e doğru yürüdü.

Gunther kaçabileceği bir yol olup olmadığını saptayabilmek için etrafa göz gezdirdi. Çan kulesinin köşesinde ona bakan bir kadın gördü ve öldürdüğü Rus subayın sevgilisini tanıdı. İhbarcının o kadın olup olmadığını düşünürken, kafasına yediği dipçik darbeleriyle yere yıkıldı. Dünyası kararmadan evvel son gördüğü, başına dikilen sarışın kadının gözlerindeki nefretti.

Ankara'da soğuk ve karanlık bir sabahtı. Sokak lambaları yanıyordu. Evlerin pencerelerinde ışıklar parıldamaya başlamıştı. Otomobillerin ve otobüslerin farları, soğuktan paltolarına sarınmış, şapkalarını iyice indirmiş hâlde Amerikan Büyükelçiliği'nin önünden geçenlerin üzerlerine düşüyordu. Büyükelçiliğin sokağa bakan odalarından birinin pencere camları iyice buğulanmıştı. Dışarıyı görmek mümkün değildi.

Oda, çalışma masası, dolap, koltuk ve etrafında sandalyeler olan oval bir toplantı masasından ibaretti. Tavandaki lambalar sönüktü. İçeriyi masa lambası aydınlatıyordu. Duvardaki panoya çeşitli yazılar, gazete kupürleri ve fotoğraflar iliştirilmişti.

İnce yapılı, uzun boylu Alvin Russel, kalorifere dayanmış, içindeki titremenin soğuktan mı yoksa sinirlerinin gergin olmasından mı kaynaklandığını kendi kendine sorup duruyordu. Kaloriferin sıcaklığını eliyle kontrol etti, duvardaki termometreye baktı. İçerisi haddinden fazla sıcaktı. Demek ki onu rahatsız eden soğuk değil, yarım saat evvel aldığı haberin yarattığı asap bozukluğuydu.

Alvin, Amerikan Stratejik Hizmetler Bürosu OSS'in Türkiye istasyon şefiydi. Maskesi, Amerikan ticaret müşavirliğiydi. Deniz Kuvvetleri'nde askerliğe başlamış, savaş

gemilerinde ve karargâhlarda görev yaptıktan sonra istihbarat dünyasına katılmıştı. Moskova, Madrid ve Bükreş'te görev yapmıştı. Üç senedir Ankara'daydı. Türkiye'ye atanmadan evvel Virginia Üniversitesi'nde iktisat kurslarına katılmıştı. Nalbur bir baba ile terzi bir annenin tek çocuğuydu. Bekârdı.

Elindeki kâğıda bir kez daha baktı. Berlin'den gelen habere göre Gunther Kraus Ruslar tarafından yakalanmıştı. Ellerini gri pantolonun ceplerine sokup odada dolanmaya başladı ve düşünmeye devam etti. Ruslar, Gunther'i Berlin'de bırakmaz, Moskova'ya götürürdü. Orada uzun bir sorgulama dönemi başlardı. Gunther'in dayanacağına emindi. MKGB, onun ağzından laf alamazdı.

Gelgelelim suikastçının Ruslara tutsak düşmesi, Beyaz Saray'ın ve Savunma Bakanlığı'nın ortak tasarısının gerçekleşme şansının azalması demekti. Gunther'in Almanya'dan Türkiye'ye getirilmesi planı bozulmuştu. Masasına oturdu, telefonu çevirip büyükelçinin evini aradı. Adam, şiddetli grip geçirdiği için evinde dinleniyordu. Çok geçmeden karşı taraf telefona cevap verdi. Alvin, Gunther Kraus'a dair bilgiyi sefire iletti.

Büyükelçi, bir süre sessiz kaldıktan sonra planın uygulanması için Gunther'in şart olduğunu belirtti. Aksi takdirde tasarı vücut bulamaz, atom savaşında istedikleri aşamaya ulaşamazlardı. Bu yüzden ne yapılmalı, edilmeli suikastçı Rusların elinden alınarak Türkiye'ye getirilmeliydi. Bu da Alvin'in göreviydi. Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı büyükelçi.

Alvin, yüzünü buruşturarak diplomatın sesini taklit etti, "Rusların elinden alınıp Türkiye'ye getirilmeliymiş" diye söylendi. "Senin için konuşmak kolay. Beyaz Saray, Savunma Bakanlığı ve Los Alamos Laboratuvarı atom bölümü için de…"

Derken, fazla söylenmemeye karar verdi. Zihnini boş yere meşgul etmeden soruna çözüm bulmalıydı. Büyükel-

çinin akşam telefon edeceğinden ve Gunther hakkında yeni plan hazırlayıp hazırlamadığını soracağından emindi. Kapı açıldı, Alvin düşüncelerden uzaklaştı. Bir memur, Türkiye'ye gelecek Amerikan zırhlılarının ve heyetinin Türk emniyet ve istihabarat teşkilatlarınca nasıl korunacağına dair raporu getirdiğini söyledi.

Memur dışarı çıktıktan sonra Alvin, dosyanın kapağını açtı, okumaya koyuldu. Millî Emniyet Hizmetleri teşkilatının yapacaklarına ait bölüme geçince aklına Hakkı Tahir geldi. Onunla savaş yıllarında iş birliği yapmışlar, bir çok Amerikan ve Sovyet casusunun değiş tokuşunu gerçekleştirmişlerdi. Başını kaldırdı, kaşlarını çattı. Zihninde bir fikir oluşuyordu.